

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: ش. حمید

۸ اکتوبر ۲۰۱۳

شعر از "چاووش"

شعرهای مقاومت

از مجموعه "سلام بر خورشید"

(ششم)

رودِ خون

سپاهِ تبهکارِ مرگ آفرین	برآمد به تــــاراجِ افغانزمین
تنِ پیشمرگان در آتش گداخت	بسی گشت و از گشته ها پشته ساخت
ز گشته تــــارِ بیدادِ کیشانِ دون	چو دریا زمین موجزن شد به خون
در آن دوزخستانِ انسانگــــداز	یکی نعره زد بر سپاهِ گراز
گر از خون کنی رودها لاله پوش	نبخشیم بر جــــانِ میهنفروش
نمیبینی ای آتش افروزِ جنگ	کرا روزِ میدان بود عرصه تنگ
نگه کنن تو ای دانه افشانِ باد	که گــــردانِ پیکارِ البرز زاد
به البرزکوه سنگ رآرا شدند	به سختی چنان سنگ رخا را شدند
تقنگِ مُجــــاهد به روزِ جهاد	هــــوسهای زشتِ تو بر باد داد

چریکـان همه دست بر ماشه اند به قلب سپاهت شبیخـون زنند
 به خمـپاره، بمب و مسلسل کجا چنین جنگـجویان در آری ز پا
 زرهـدار و ماشین تخـریب تو بلا آفـرین شستِ آسیب تو
 وطن را سراسر چو ویرانه کرد به ویرانه اش جغدهـا لانه کرد
 کنون جنگِ جـاری انسانگرا گلستان کند باز این خـانه را
 تو آن زورگـوی دغا پیشه ای به حیلـه گـری روبه پیشه ای
 یکی بی وطن برگـزیدی به نام ولی خود تو فرمان دهی از کُنام
 در این باغ بذـرِ ستم کـاشتی ستمـدیده را کـوی بود آشتی*
 تو رزم دلیران کجا دیده ای ز خـوشنام آرش تو نشنیده ای
 که تیرش ز فـولادکوه بگذرد سلـیج سپاه تو از هـم دَرَد
 بکشتی سیـاوش به شمشیر کین ابرمردِ آزاده پاکـدین

جهانگـرد رستم ستاننده کین

بشوید ز نـنگِ تو روی زمین

(جدی ۱۳۵۸)

* - پدر کشتی و تخم کین کاشتی
 پدرکشته را کی بود آشتی

(فردوسی)